

Koszęcin, dnia 6 września 2024 r.

GKZ.4120.89.2024

ZAWIADOMIENIE
O SPORZĄDZENIU NOWEJ KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU NIERUCHOMEGO
I O ZAMIARZE WŁĄCZENIA JEJ DO GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

Działając na podstawie § 18 b rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem zwanego dalej „rozporządzeniem” (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 56), w związku z art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 840 z późn. zm.), w nawiązaniu do pisma Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 9 października 2023 r. znak: C-RD.5140.39.2023.DR,

zawiadamiam

o sporządzeniu nowej karty adresowej i zamiarze włączenia jej do gminnej ewidencji zabytków dla obiektu:

- Zespół pałacowo-parkowo-folwarczny, zlokalizowany w miejscowości Koszęcin, adres: ul. Zamkowa, 42- 286 Koszęcin (działka ewidencyjna 2314/680, 2776/671, 2312/697, 2954/671, 2770/671, 2775/671, 2694/671, 2676/671, 2672/671, 2677/671, 2105/677, 1164/58, 2314/680, 72/4, 75, 76, 78/41, 79, 81/2, 81/3, 1035/59, 2310/685, 1652/687, 2314/680, obręb Koszęcin, gm. Koszęcin).

Zgodnie z art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 840 z późn. zm.), Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy. W gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte:

- 1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru
- 2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków

3) inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zamiar włączenia karty adresowej obiektu - Zespół pałacowo-parkowo-folwarczny, zlokalizowany w miejscowości Koszęcin, adres: ul. Zamkowa, 42- 286 Koszęcin (działka ewidencyjna 2314/680, 2776/671, 2312/697, 2954/671, 2770/671, 2775/671, 2694/671, 2676/671, 2672/671, 2677/671, 2105/677, 1164/58, 2314/680, 72/4, 75, 76, 78/41, 79, 81/2, 81/3, 1035/59, 2310/685, 1652/687, 2314/680, obręb Koszęcin, gm. Koszęcin) do Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Koszęcin został pozytywnie zaopiniowany przez Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków pismem znak: C- RD.5140.39.2023.DR z dnia 9 października 2023 r.

Z up. WÓJTA
Mariusz Poloczek
Kierownik
Referatu Gospodarki Komunalnej
i Zamówień Publicznych

Załącznik:

- kopia nowej karty adresowej GEZ.

Otrzymują:

1. strony wg rozdzielnika;
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Biuletyn Informacji Publicznej;
2. Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków.

GEZ
87

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

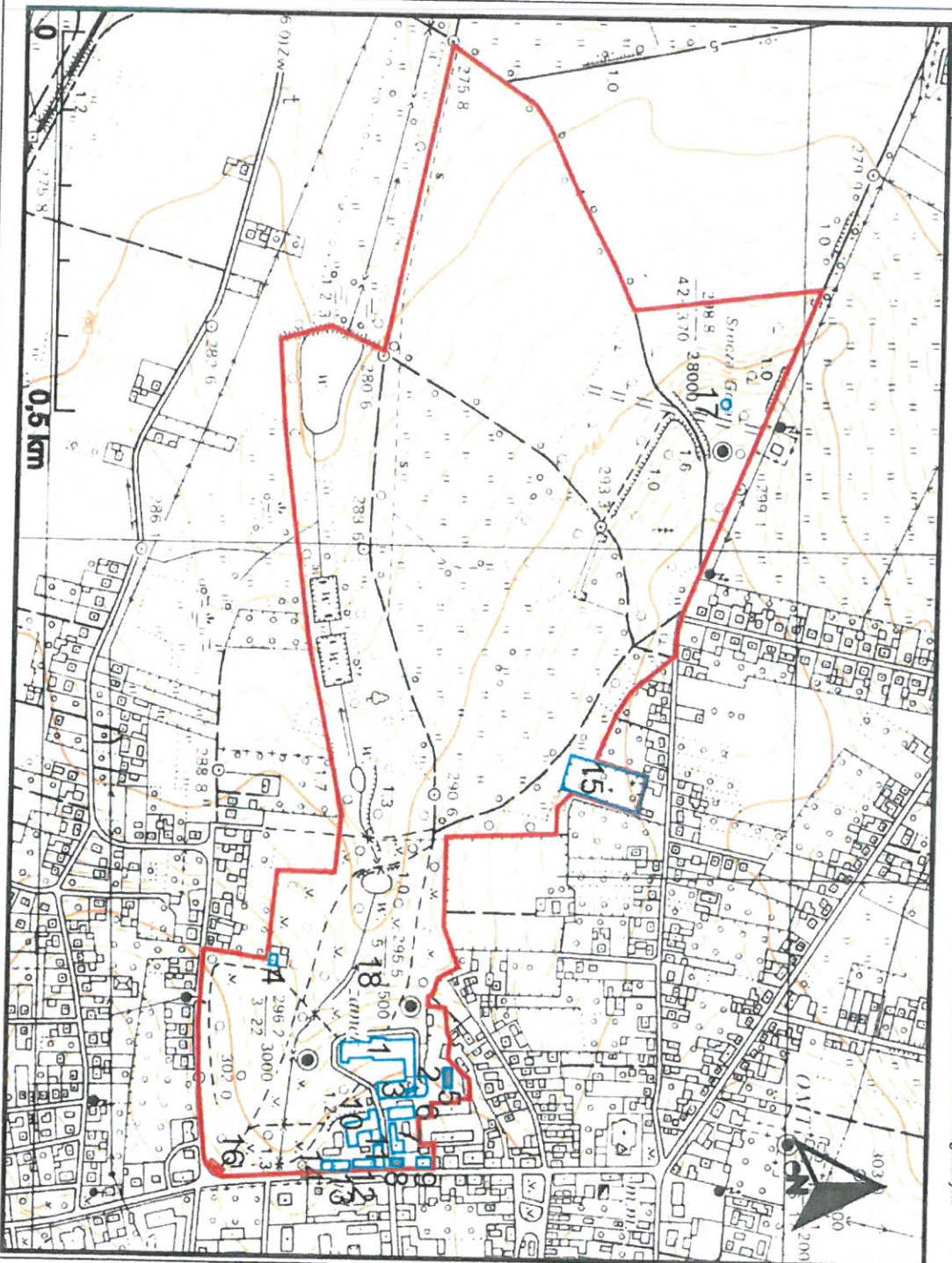
1. Nazwa

ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWO-FOLWARCZNY

2. Czas powstania

pocz. XIX w. – pocz. XX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym
Mapa zespołu

3. Miejscowość,

KOSZĘCIN

4. Adres

Koszęcin
ul. Zamkowa, ul. Sobieskiego
42-286 Koszęcin
nr ewid. dz. w granicach historycznego
założenia zgodnie z mapą

5. Przynależność administracyjna

województwo
śląskie
powiat
lubliński
gmina
Koszęcin

6. Formy ochrony

Wpis do rejestru zabytków pod nr A/81 z dn.
17.12.1984 r.

Ustalenie ochrony w miejscowym planie
zagospodarowania przestrzennego – Uchwała
Nr. 223/XXV/2008 z dn. 17.06.2008 r.

8. Historia, opis i wartość

Granica wpisu oznaczona linią czerwoną. Poszczególne obiekty z zespołu zaznaczone konturem niebieskim, nowe obiekty wybud. na miejscu wcześniejszych oznaczone na szaro. Integralnymi częściami założenia były w przeszłości: pałac, park pałacowy z częścią przy pałacową i krajoobrazową rozciągająca się na zachód z wieżą widokową, część administracyjno-gospodarcza pomiędzy pałacem a ul. Powstańców Śl. i Sobieskiego, pas zadziwień izolacyjnych od północy, cmentarz ewangelicki, ogród użytkowy i folwark. Ogród, folwark i część terenu na pn-wsch od pałacu (zabudowany blokami mieszkalnymi) zostały przekształcone i wyłączono je z granicy terenu objętego wpisem do rejestru. Pozostałe elementy składowe założenia są zachowane w dobrym stanie, bądź możliwe jest ich odtworzenie.

Pierwszym znanym właścicielem dóbr, jak i całego Koszęcina i okolicznych ziem byli Piastowie Opolscy do 1532 r., kiedy to umiera książę Jan z Opol. Kolejnym właścicielem został Jerzy Brandenburski, a od 1543 r. Ferdynand z Czech, który został w późniejszym czasie cesarzem Ferdynandem I. W 1562 r. oddał on Koszęcin w zastaw kanclerzowi Mikołajowi Lasocie za 8 tys. talarów śląskich. Sześć lat później dobra koszęcińskie nabywa von Sparwein, znany jako najbardziej okrutny Pan w historii Koszęcina. W 1576 r. cesarz odebrał mu Koszęcin i jego kolejnym właścicielem został Jan z Kochcic. Ok. 1590 r. majątek koszęciński dziedziczył jego syn Andrzej Kochcicki, który w 1633 r. dostał się do niewoli wojsk carskich umierając rok później. Od 1640 r. Koszęcin wraz ze wsiami: Strzebin, Dutarnia, Brusiek, Kuźnica, Pusta zakupiony został na licytacji przez Ferdynanda von Blacha za ogromną cenę wynoszącą 47 tys. guilderów reńskich. Od 1647 r. do 1693 r. właścicielem był Mikołaj Filip von Rauten. W tym czasie dobra w Koszęcinie odwiedzał Jan II Sobieski wraz z żoną Marysieńką. Z zapisów z 1846 w. wynika, że królowa miała zatrzymać się w pałacu na dłuższy czas i oczekiwać króla na powrót z odsieczy wiedeńskiej. Od 1693 r. Koszęcin przechodzi w ręce Sobków, kiedy to Filip Rauten przekazuje dobra swojemu zięciowi – Jerzemu Mikołajowi Sobkowi z Kornic. Następnie majątek dziedziczy jego syn Karol Henryk Sobek, który zasłużył się jako tajny radca carski. Kolejnym spadkobiercą zostaje w 1738 r. Rudolf Sobek, zaś w 1751 r. jego syn Rudolf Karol Henryk II Sobek. Ten ostatni powiększył majątek o wieś Boronów, Dronowice, Hadra, Chwostek i Harbutowice oraz Oluszyn. Zakończył orkiestrę pałacową, sprowadził artystów z Wrocławia, wybudował teatr zamkowy. W 1784 popadł w dług tracąc majątek w 1788 r. Koszęcin na licytacji zakupił Mintzel z Brzegu. Od 1792 do 1804 r. właścicielami byli von Eckenberg oraz von Stösel. Od 1805 r. aż do 1945 r. Koszęcin był własnością rodu Hohenlohe – Ingelfingen. Kolejnymi panującymi byli: książę Fryderyk Ludwik von Hohenlohe, później Adolf, dalej Fryderyk, a po jego śmierci Karol Gotthard zu Hohenlohe, który przed wkroczeniem wojsk radzieckich uciekł do Austrii zamieszkując okolice Grazu do 1961 r. W 1939 r. dobra liczyły 41 tys. ha, w tym większość lasów. Po II wojnie światowej pałac zarządzany był przez Organizację Młodzieży Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego, później zaadaptowany na oddział dziecięcego szpitala psychiatrycznego w Lublińcu. Od 1953 r. klasycystyczny pałac z 1829-1830 r. użytkowany jest nieprzerwanie przez Zespół Ludowy Pieśni i Tańca „Śląsk”.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania: 5 – bardzo dobry.
Całość powinna pozostać w niezmienionym kształcie.

Oznaczenia budynków:

- 1 – pałac (karta nr 82)
- 2 – kaplica, ob. kameralna sala koncertowa (karta nr 83)
- 3 – wieża zegarowa (karta nr 84)
- 4 – willa (karta nr 22)
- 5 – dom mieszkalny I – nie ujęty w GEZ (ob. rekonstrukcja)
- 6 – wozownia, ob. garaż – usunięta z GEZ
- 7 – czworak, ob. restauracja (karta nr 81)
- 8 – oficyna I – nie ujęta w GEZ (ob. rekonstrukcja)
- 9 – dom przy ul. Powstańców Śląskich 3 (karta nr 49)
- 10 – ujeżdżalnia-sala baletowa, ob. pawilon im. E. Kamińskiego (karta nr 85)
- 11 – oficyna gospodarcza, ob. kregielnia (karta nr 80)
- 12 – oficyna II, ob. dom przy ul. Sobieskiego 2 (karta nr 66)
- 13 – czworak, ob. dom przy ul. Sobieskiego 4 (karta nr 67)
- 14 – czworak, ob. dom przy ul. Sobieskiego 6 (karta nr 70)
- 15 – cmentarz ewangelicki (karta 32)
- 16 – brama wjazdowa (karta nr 25)
- 17 – budowa parkowa – wieża widokowa (karta nr 33)
- 18 – park (karta nr 86)

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

GEZPRO
Daniel
Włóczyński
mgr Daniel Włóczyński
29.06.2023 r.

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków